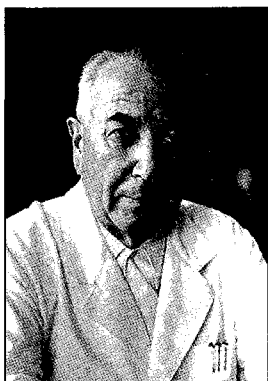

V SLOVO PROF. DR. VITU LAVRIČU, DR. MEDICINE

V ponedeljek 6. 10. 1997 je na Bledu umrl naš veliki učitelj babištva na Slovenskem. Rodil se je na božični dan leta 1906 v Gorenji vasi pri Logatcu. Medicino je študiral v Gradcu in Zagrebu. Promoviral je leta 1931. Leta 1932 je sklenil delovno razmerje v Bolnišnici za ženske bolezni v Ljubljani, kjer je ostal vse do svoje upokojitve.

Njegovo življenjsko delo je bilo vsestransko in za nas pomembno predvsem na področju vzgoje in izobraževanja babic. Prek 40 let je bil predavatelj na Babiški šoli in od 1944 leta do 1976 leta njen ravnatelj.

Učbenik »Porodništvo«, ki ga je napisal leta 1949, je še vedno dragocen pripomoček na Visoki šoli za zdravstvene delavce in tudi študentom medicine in zdravnikom. Za prvo izdajo tega učbenika je 1950 leta dobil Prešernovo nagrado.

Knjiga »Porodništvo« je nato bila še dvakrat dopolnjena in ponatisnjena (1959, 1966). Po njegovi zaslugi se leta 1960 dvoletna Babiška šola spremeni v popolno srednjo-štiriletno Babiško šolo.

Prof. dr. Vito Lavrič je materinstvo, predvsem vsako rojstvo, oplemenitil z visoko strokovnostjo in humanostjo po svojih učenkah, medicinskih sestrah - babicah. Njegov delež je bil velik in pomemben pri šolanju in opravljanju našega težkega in odgovornega poklica. Iskrivo in z vso odgovornostjo in resnostjo nam je vlival babiške veščine iz table v klopi in nato ob postelji porodnice. V razredu nismo bile same, ampak smo čutile prisotnost nosečnice in porodnice. Znova in znova je poudarjal, da le-ta želi od nas poštenosti in mnogo strokovnega znanja.

Tako je naš učitelj v mislih često hodil z nami, ko smo si utirale svojo poklicno pot.

»Slovo«, zadnja postaja na poti od rojstva, nas je ob smrti našega velikega učitelja združila; in zato »Hvala« za vsa velika in drobna dela, ki nam jih je naš učitelj tako z velikim spoštovanjem dajal za nas, za poklic babice na Slovenskem.

Zato dan življenja našega profesorja ni sklenjen, sklenjen bo šele z zadnjo medicinsko sestro - babico, katere učitelj je bil.

Naj mu bo onostranstvo posejano s cvetjem.

Hedvika Škraban,
višja medicinska sestra-babica
Ginekološka klinika, Ljubljana

VALČKI JAGER V SLOVO

V torek, 21. oktobra sredi dopoldneva se je prekinila nit življenja naši dragi sodelavki, višji medicinski sestri Valčki Jager.

Opisati lik medicinske sestre Valčke Jager, človeka - do brotnika v privatnem življenju, strokovnjaka in pionirja na določenih področjih poklicnega delovanja ni lahka naloga.

Rodila se je 24. maja 1940 leta v Celju. Tam je končala Srednjo medicinsko šolo. Želja po znanju jo je usmerila naprej, in 1961 leta je v Ljubljani diplomirala na Višji šoli za medicinske sestre. Septembra istega leta se je zaposlila na Ginekološki kliniki, kjer je tudi ostala vso svojo poklicno pot. Leta 1963 je bila imenovana za voditeljico oddelka Gin. VII, a ni ostala le na tem delovnem mestu, pač pa so se ji nalagala vedno težja in odgovornejša delovna področja. Ta-

ko je že leta 1967 odšla za nekaj mesecev v ZDA, kjer je poglobljala znanja stroke in jezika, ki ga je potrebovala na svojem področju dela.

Njena poklicna pot ni bila lahka. Danes vemo, da je v svojih težkih - napornih delovnih velikokrat pozabljala in zatajevala sebe ter se prekomerno razdajala. Pri svojem področju dela - načrtovanju družine - je spoznavala neštete človeške stiske, osebnostne zlome, ko posamezniku medicina ni mogla uresničiti želje po potomstvu. V svoji duši je z vsemi trpela, a jih hkrati bodrila ter jim vlivala upanja.

In ko se je zaradi bolezni začelo iztekati njeno življenje, se je z vso silo bojevala, da bi premagala bolezen, kajti tudi v svoji praksi je spoznavala, da se kdaj tudi slaba napoved bolezni obrne v dobro in povrne v zdravje Na to je po tihem upala tudi pri sebi.

Toda njena duša in telo sta kljub skrbni pomoči in podpori medicine, sodelavcev, prijateljev in njenih dragih omagala in klonila: Moči ni bilo več - in ni bilo več mogoče dobiti nobene bitke.

Draga Valčka, uresničevala si tako vizijo medicinske sestre, ki je znala pri svojih varovancih poleg strokovnega dela bedeti tudi nad njihovo občutljivo dušo. Izžarevala si mirnost, zbranost, predvsem pa toplino.

Pogrešamo te vsi tvoji iz Ginekološke klinike v Ljubljani.

Hedvika Škraban,
višja medicinska sestra-babica
Ginekološka klinika, Ljubljana

V SPOMIN MEDICINSKI SESTRI TATJANI PONIKVAR

4. decembra 1997 smo se poslovili od tebe, draga Tatjana, tudi kolegice, kolegi in sodelavci iz Centra za mentalno zdravje, poslovili vsi, ki smo s tabo delili vesele in težke trenutke poklica, v katerega si vlagala svojo življenjsko energijo, toplino in znanje. Delo je bilo zate natančnost, točnost in vestnost. Ob tem smo se dobro počutili sodelavci in bolniki, ki si jim znala prisluhni v njihovih težavah in stiskah.

Naše življenje je sestavljeno iz mnogoterih, samo naših trenutkov in samo sami vemo, kaj se v njih resnično dogaja. Od teh trenutkov so odvisna naša ravnanja, naše upanje, naša sreča, naša žalost in tudi brezup. Nihče ne ve, kakšen je bil trenutek, ki je iz naše srede in iz srede tvojih najdražjih iztrgal tebe, da si danes le spomin.

Draga Tatjana, pogrešali bomo tvoj smeh in pogrešali bomo TEBE.

V naših srcih in mislih boš ostala v modri sestrski obleki, tam nekje v hodnikih bolnišnice.

Iva Balkovec –
v imenu sodelavk in sodelavcev
Centra za mentalno zdravje v Ljubljani